ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଟି ସଂଖ୍ୟା

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ: ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ର ନିରାଶାକୁ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger
2024-01-29

୨୦୨୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୮ ତାରିଖରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ସୁଧାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଆସିଲା। ଏହା ତୃତୀୟ ବିପତ୍ତିର ଇତିହାସରେ ଏକ ପଥଚିହ୍ନକୁ ସୂଚିତ କଲା, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଇତିହାସ ଅଟେ, ଏବଂ ସେହିସହିତ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ସେହି ଇତିହାସ ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଧାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ଅଧିକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ।

ଜୁଲାଇ ୧୮, ୨୦୨୦, ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଏହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଓ ହବକ୍‌କୁକରେ ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସେହି ଏକଇ ପ୍ରମାଣ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଘୋଷଣାକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା, ସତ୍ୟ ତାରିଖକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ଦେଖାଗଲା। ତାହାପରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବିଳମ୍ବ ସମୟକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଦେଖାଗଲା, ଏବଂ ସେହି ବିଳମ୍ବ ସମୟ ହବକ୍‌କୁକ ଦୁଇର ସେହି ଏକଇ ବିଳମ୍ବ ସମୟ ଥିଲା। ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ବାସ୍ତବତା ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, କେବଳ ସେମାନେ ମାତ୍ର, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ନିରାଶାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିଲେ, ଜ୍ଞାନୀ କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଶାଳ ସମୁଦାୟ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜୁଲାଇ 18, 2020 ର ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅତିତ ହେଲା, ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଯେପରି ଥିଲେ, ସେପରି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ରୋମ ଦିଗକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟହୀନଭାବେ ପୁନର୍ବାର ଭାସିଯିବା ପାଇଁ ପଛେ ଛାଡ଼ାଯାଇଥିଲା।

ମିଲରାଇଟମାନେ କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଯେ ବିଳମ୍ବ ସମୟକୁ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାର ପୂରଣ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ହବକ୍‌କୁକରେ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ଆଜ୍ଞା, ଯଦିଓ ତାହା ବିଳମ୍ବ କରୁଥିଲା, ସେହି ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସୂଚକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା। ପରେ ହବକ୍‌କୁକ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି ଯେ ଯେହୁଁ ଦର୍ଶନ ଭୁଲରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା, ସେହି ଦର୍ଶନ ଶେଷରେ "କଥା କହିବ"।

> କାରଣ ଦର୍ଶନ ଏଯାବତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଶେଷକାଳରେ ତାହା କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କହିବ ନାହିଁ। ଯଦିଓ ତାହା ବିଳମ୍ବ କରେ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ। ହବକ୍‌କୂକ 2:3.

ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପୂର୍ବତନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଯୁକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଘୋଷଣାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ।

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ପ୍ର ଥମେ ପୂର୍ବତନ ନିୟମର ଜନମାନଙ୍କ ୁ ପରୀକ୍ଷ । କରାଯାଇଥିଲା, ତାହାପରେ ନୂତନ ନିୟମର ଜନମାନଙ୍କ ୁ ପରୀକ୍ଷ । କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଦଶମ ଅଧ ।ୟର ପ୍ର ଥମ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତ ଏବଂ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦ ଶ ଅଧ ।ୟର ପ୍ର ଥମ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତ (କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଏକେଇ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତ), ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ   ୧୮୪୦ ତାରିଖରେ

ଅବତରଣ କରିବା ସମୟରୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ମିଲେରାଇଟ୍ମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ବିରକ୍ତି ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ଆଗମନ ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା; ଏହି ଘୋଷଣାକୁ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଦୂତମାନଙ୍କ ରୂପେ ଚିତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଧୀନରେ, ଯେମାନେ ମିଲେରାଇଟ୍ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିଲେ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ତାହାପରେ ସେହି ମିଲେରାଇଟ୍ମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୃଥକ କରାଗଲେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ପତିତ ହେଉଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ରେ, ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ ଏବଂ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେରି କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ କହିଲା।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରିବାର ଇତିହାସରେ, ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, ପରେ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନେ। ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଲାଓଡିସିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦର ତୃତୀୟ ଦୂତ (କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଏକେ ଦୂତ), ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଅବତରଣ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଜୁଲାଇ 18, 2020 ର ନିରାଶା ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ସହିତ ତାହାର ସମାପ୍ତି ହେବ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଅଧୀନରେ, ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନି ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାପରେ ସେହି ମୂର୍ଖ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଆନ୍ତି, ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ସବୁଦିଗରୁ ପଡୁଥିବା ଏହି ବହୁମୁଖୀ ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିନଥିଲେ।

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ "ସ୍ୱର" କଥା କହେ; ଏହା ସେହି ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ, ଯାହା କହିବାରେ "ବିଳମ୍ବ" କରିଥିଲା। ଏହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ମହାଧ୍ୱନିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ।

ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଅନେକ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶରେ ସମଗ୍ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗଠିତ କରୁଥିବା ଅନେକ ଉପାଦାନ ଅଛି, ଏବଂ ଦୂତମାନେ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ। ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶକୁ ଆଣିବାରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଚାରକ ସାମୁଏଲ୍ ଏସ୍. ସ୍ନୋ ଥିଲେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ଏହା ଭଲଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ନୋଙ୍କର ବୁଝାମଣା କିଛି ସମୟାବଧି ମଧ୍ୟରେ ବିକଶିତ ହୋଇଥିଲା।

ସେହି ଇତିହାସ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଉଛି, ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚ ଆହ୍ୱାନର ବାର୍ତ୍ତା 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ଶେଷଠାରୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ବିକଶିତ ହେଉଛି। ଏହା କେବଳ ଇସ୍ଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। ଏହାରେ ଏହି ପ୍ରକାଶନ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଯେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ, ଉଭୟେ, "ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ" ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଭାବରେ ଥାଇ, ସେହି ଏକେ ଇତିହାସରେ "ଅଷ୍ଟମ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ" ବୋଲି ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପ୍ରହେଳିକାକୁ ପୂରଣ କରେ। ଏହାରେ ସାତ ଗର୍ଜନର "ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରକାଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଏବଂ ଏହା "ପ୍ରସ୍ତର" ବିଷୟକ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପ୍ରହେଳିକାକୁ ପୂରଣ କରେ—ଯାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟି "କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର" ହେଲା—ଯେପରିକି Leviticus twenty-six ର "ସାତ କାଳ" ମିଲରଙ୍କ ଇତିହାସର ସମସ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ଏକତ୍ରେ ବୁଣି ଦେଇଥିବା ସୂତ୍ର ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, 1989 ମସିହାରେ ଶେଷ କାଳରେ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ। ଗୀତକାର ଏହାକୁ ଏପରି କହିଛନ୍ତି:

> ଯେ ପଥରକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ପଥର କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ଶିଳା ହୋଇଯାଇଛି। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ; ଏହା ଆମ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ। ଏହି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଆମେ ଏଥିରେ ଆନନ୍ଦ କରିବୁ ଓ ଉଲ୍ଲାସିତ ହେବୁ। ଗୀତସଂହିତା 118:22–24।

"ପଥର", ଯାହା ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିବା ପ୍ରଥମ "ମଣି" ଥିଲା (ଏବଂ ମଣିମାଣିକ୍ୟମାନେ ପଥର ହୋଇଥାନ୍ତି), ସେହିଟି ହେଉଛି "ସେହି ଦିନ ଯାହା ପ୍ରଭୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି।" ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାମାନରେ ଏହା ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ବିଶ୍ରାମଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଜ୍ଞାର ଗଠନ ଏବଂ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଲେବ୍ୟବିବରଣ ପୁସ୍ତକର ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପବିତ୍ର ସପ୍ତକ-ଚକ୍ରର ଗଠନ ସହ ସମାନ। ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବା, ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଭୂମିର ବିଶ୍ରାମ କରିବାର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାକୁ ଏହି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ସେମାନେ ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସେମାନେ ଏହାକୁ ମଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଯେ, ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ସାତ ସମୟ" କ୍ରୋଧ ବିଷୟରେ ମିଲର ଯେ ଅର୍ଥବୋଧ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ତାହା "ଏକ ଦିନ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଛଅ ଦିନରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରି ସପ୍ତମ ଦିନ ବିଶ୍ରାମ କଲେ, ସେପରି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ସାତ ବର୍ଷର ପବିତ୍ର ଚକ୍ରକୁ ମଧ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଦାଖକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ସମାପ୍ତ କଲେ, ସେ ଫରିଶୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ।

> ଏହେତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ସେହି କୃଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବେ? ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୟାହୀନ ଭାବରେ ନାଶ କରିଦେବେ, ଏବଂ ନିଜ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନ୍ୟ କୃଷକମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଦେବେ, ଯେମାନେ ତାହାର ଋତୁକାଳରେ ଫଳ ତାଙ୍କୁ ଦେବେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେବେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଢ଼ିନାହାଁ କି—'ଯେ ପଥରକୁ ଗୃହନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ପଥରହିଁ କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପଥର ହୋଇଛି; ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଆମ ଚକ୍ଷୁରେ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ'? ଏହିହେତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯିବ, ଏବଂ ଏହାର ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଜାତିକୁ ଦିଆଯିବ। ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ସେ ଭଙ୍ଗିଯିବ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଯାହାର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ। ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫରୀଶୀମାନେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣି ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ମାଥିଉ 21:40–45.

ଦ୍ରାକ୍ଷାବାଟିକାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି, ରାଜ୍ୟଟି ଏକ ନୂତନ ଚୟିତ୍ତ ଜନସମୂହଙ୍କୁ ଦିଆଯିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ। ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଯେ "ପଥର" ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି "ପଥର" ହିଁ ତାହା କିପରି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତାହାର ଆଧାରରେ କିମ୍ବା ରକ୍ଷା କରେ, କିମ୍ବା ବିନାଶ କରେ। ଯୀଶୁ ଯେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହି "ପଥର" ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଏକ ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼େ; କାରଣ ଏହାର ଧର୍ମିକ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତା କେବଳ ସେତେବେଳେ ହି ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟବାକ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।

> ତୁମର ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର; ତୁମର ବାକ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ। ଯୋହନ 17:17.

"ପାଥର" ହେଉଛି ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଯାହାକୁ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ; ଏବଂ ଯୀଶୁ ହେଲେ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପିତର "ପାଥର"ଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ପରିଚିତ କରିଛନ୍ତି।

> ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏହା ଜାଣି ରଖନ୍ତୁ ଯେ, ନାଜାରେଥର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମଦ୍ୱାରା—ଯାହାଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଦେଇଛନ୍ତି—ସେହି ନାମଦ୍ୱାରା ଏହି ଲୋକଟି ଆପଣମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଠିଆ ଅଛି। ଏହିଜଣେ ସେହି ପଥର, ଯାହାକୁ ଆପଣମାନେ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଅମୂଲ୍ୟ ବୋଲି ଗଣନା କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ପଥରେଇ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ଶିଳା ହୋଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ଅନ୍ୟ କାହାରେ ମଧ ମୋକ୍ଷ ନାହିଁ; କାରଣ

> ଆକାଶତଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଏମିତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇନାହିଁ, ଯାହାଦ୍ୱ ।ରା ଆମେ ଉଦ୍ଧ ।ର ପାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ। ପ୍ରେ ରିତ ୪:୧୦–୧୨।

ତାପରେ ପ୍ରଥମ ପିତରରେ, ସେ “ପାଥର”ର ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ବଢ଼ାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ସେହି ଏକେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖନ୍ତି—ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କ ପରିତ୍ୟାଗ ଏବଂ ନୂତନ ମନୋନୀତ ଜନଙ୍କ ଚୟନର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ; ଯେପରି ସେ କହନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବେ ଲୋକ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଅଟ; ତୁମେମାନେ ଦୟା ପାଇ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦୟା ପାଇଅଛ।”

> ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମେ ଆସୁଛ, ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚୟ ଅସ୍ୱୀକୃତ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜୀବନ୍ତ ପଥର ସଦୃଶ; ତୁମେମାନେ ମଧ ଜୀବନ୍ତ ପଥରମାନଙ୍କ ପରି ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହରୂପେ ନିର୍ମିତ ହେଉଛ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକବର୍ଗ ହେବା ପାଇଁ, ଯେପରି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବ। ଏହିକାରଣେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି, ଦେଖ, ମୁଁ ସିଓନରେ ଏକ ପ୍ରଧାନ କୋଣପଥର, ମନୋନୀତ, ମୂଲ୍ୟବାନ, ରଖୁଅଛି; ଏବଂ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ। ଅତଏବ, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ସେ ମୂଲ୍ୟବାନ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେହି ପଥରକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେହି ପଥର ହିଁ କୋଣର ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏକ ଠୋକରର ପଥର, ଓ ଅପରାଧର ଶିଳା; ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ଠୋକର ଖାନ୍ତି, ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ; ଏହି ପାଇଁ ମଧ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। 1 ପିତର 2:4–8.

ପୂର୍ବତନ ମନୋନୀତ ଜନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପେତ୍ର କହନ୍ତି, “ଯେମାନେ ଅବାଧ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ପଥରକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ପଥରେ ମୂଳ କୋଣପଥର ହୋଇଛି, ଏବଂ ଠୋକର ଖାଇବାର ପଥର ଓ ଅପରାଧର ଶିଳା; ଅର୍ଥାତ୍‌ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ଠୋକର ଖାଆନ୍ତି, ଅବାଧ ହୋଇ: ଏହି ପାଇଁ ମଧ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ।”

ଆଧାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ଯେଉଁ ଭିତ୍ତି ପତିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ରଖିପାରେ ନାହିଁ; ସେହି ଭିତ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ 3:11.

ମିଲରାଇଟମାନେ ଯେ ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ଭିତ୍ତି ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରର ଶିଳା (ପଥର) ଥିଲା।

> “ଚେତାବନୀ ଆସିଛି: 1842, 1843, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ସନ୍ଦେଶ ଆସିଥିବା ସମୟରୁ ଆମେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥାଉଛୁ, ତାହାକୁ ବିଘ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କଥାକୁ ମଧ ଭିତରକୁ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହି ସନ୍ଦେଶରେ ଥିଲି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଛି, ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ଯେ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହି। ଆମେ ଆମର ପାଦକୁ ସେହି ମଞ୍ଚରୁ ହଟାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁ ନାହିଁ, ଯାହାର ଉପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେବେ ଦିନକୁ ଦିନ ଆମେ ଗଭୀର ପ୍ରାର୍ଥନାସହ ଆଲୋକ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲୁ। ଆପଣମାନେ କି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ଯେ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିପାରିବି? ସେହିଟି ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରର ଶିଳା ସଦୃଶ ହେବାକୁ ଅଟେ। ଯେବେଠାରୁ ଏହା ଦିଆଯାଇଛି, ସେଥିଠାରୁ ଏହା ମୋତେ ନେତୃତ୍ୱ କରିଆସୁଛି।” Review and Herald, April 14, 1903.

ମିଲର ଯେ ପ୍ର ଥମ ରତ୍ନ କୁ ଆବିଷ୍କ ।ର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହା ଯୁଗଯୁଗର ଶିଳା ସଦୃଶ ମିଲରାଇଟ ଭିତ୍ତ ିର ଅଂଶ ହୋଇଥିଲା, ସେହିଟା ଥିଲା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବିଶ ଅଧ ।ୟର “ସାତ କାଳ”; ଏବଂ ସେହି “ସାତ କାଳ” ହିଁ ସେହି ମିଲରାଇଟ ଅଗ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ଥମେ ପରିତ୍ୟ କ୍ତ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟ ଥିଲା, ଯେମାନେ ନବନିର୍ମିତ ମିଲରାଇଟ ଭିତ୍ତ ିକୁ ମାତ୍ର ଗଢ଼ିଥିଲେ। ଯେମାନେ ନିର୍ମାତା ଥିଲେ, ସେମାନେ ହିଁ ସେହି ଭିତ୍ତ ିପ୍ର ସ୍ତ ରକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବାକୁ ଥିଲେ। ସେହି “ପଥର,” ଯାହା ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ପ୍ର ତିରୂପ, ସେହି ପ୍ର ଭୁ ନିର୍ମିତ ଦିନ ମଧ ଅଟେ; କାରଣ ସେ ସପ୍ତ ମ ଦିନକୁ ବିଶ୍ର ।ମର ଦିନ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧ ାରଣ କଲେ, ଏବଂ ସପ୍ତ ମ ବର୍ଷକୁ ମଧ ଭୂମି ବିଶ୍ର ।ମ କରିବାର ବର୍ଷ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧ ାରଣ କଲେ। 1863 ମସିହାରେ, ସେହି ଭିତ୍ତ ିପ୍ର ସ୍ତ ର ଅସ୍ୱ ୀକୃତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ “କୋଣର ଶିରୋପ୍ର ସ୍ତ ର” ଏବଂ ଅନାଜ୍ଞ ।କାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ

“ଠୋକରର ପଥର” କରାଯିବ।

ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଷୟ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରିତ ହେବାବେଳେ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଅଟ୍ଟାଳିକାମାନଙ୍କୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଯାଇଥିଲା। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 “ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନ”ର ଆଗମନ ଥିଲା ବୋଲି ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିଚୟ ଥିଲା, ସେହି ବିଷୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ନୀରବ ରହିଲା। 18 ଜୁଲାଇ 2020 ରେ ସେମାନେ ପଛେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ସେହି ମହାନ ସହରର ରାସ୍ତାମାନରେ ବଧ କରାଗଲେ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପରୀକ୍ଷା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିଥିବା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଚାଲିଥିଲା।

ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୩ର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିବା ପରେ, ସେହି ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ପରେ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଜାଗ୍ରତ କରାଗଲା। ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ଚାରି ପବନର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶର କ୍ରମୋଦ୍ଘୋଟିତ ଅନାବୃତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏହି ସନ୍ଦେଶଟି ସେହି ଦର୍ଶନ ଯାହା ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନ-ଅବଧିର ପ୍ରଧାନ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା। ତାହାପରେ ବିଭିନ୍ନ ସତ୍ୟ ଅନାବୃତ ହେଲା, କାରଣ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ଏକ ବହୁମାତ୍ରିକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଥମେ ସାମ୍ନା କରାଇଥିବା ସତ୍ୟ ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟ ଲାଓଦିକିଆରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ସତ୍ୟହିଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧିଗତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ରୂପେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ରାସ୍ତାରେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ସମୟକାଳ “ସାତ ଥର”ର ଛିଟରାଇଯିବାର ଏକ ପ୍ରତୀକ ବୋଲି କେବଳ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ; ସତ୍ୟର ଏକ ଅନୁଭବମୂଳକ ଗ୍ରହଣ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ।

ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ଯେଗୁଡ଼ିକ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷାରୂପେ ପରିଣତ ହୁଏ। ସତ୍ୟରେ “ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ” ସ୍ଥିର ହେବାର ଅନୁଭବକୁ ମିଲରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସତ୍ୟରେ “ବୁଦ୍ଧିଗତ” ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହେବାକୁ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। “ସାତ କାଳ” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଏବଂ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିର ଆହ୍ୱାନ, ଏକ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯାହା ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଭାବେ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଯାହା “ମାରେହ” ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ତୃତୀୟ “ହାୟ”-ର ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ “ବୌଦ୍ଧିକ” ବୁଝାମଣା “chazon” ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋହରାଙ୍କିତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଉଭୟ ଆବଶ୍ୟକ। 1863 ମସିହାରେ, ଲାଓଡିସିୟାନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଯିରିହୋକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ବାଛିଲା, ଏବଂ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାର ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲା। ଯିରିହୋ ସମୃଦ୍ଧିର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଲାଓଡିସିୟାନ୍ ଅନ୍ଧତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> “ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତ ିଶାଳୀ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଗୋଟିଏ—ବିଶାଳ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧ ନଗର ଯେରିହୋ—ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, କିନ୍ତୁ ଗିଲଗାଲରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଶିବିରଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରତାରେ, ଅବସ୍ଥ ିତ ଥିଲା। ଉଷ୍ଣ କଟିବନ୍ଧ ୀ ଅଞ୍ଚ ଳର ସମୃଦ୍ଧ ଓ ବିବିଧ ଉତ୍ ାଦନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ୍ ଗୋଟିଏ ଉର୍ବର ସମତଳଭୂମିର ସୀମାରେ, ତାହାର ରାଜପ୍ର ାସାଦ ଓ ମନ୍ଦ ିରଗୁଡ଼ିକ ଭୋଗବିଳାସ ଓ ଦୁରାଚାରର ନିବାସସ୍ଥ ାନ ଥିଲା; ଏବଂ ନିଜର ବିଶାଳ ପ୍ର ାଚୀରବେଷ୍ଟ ନୀ ପଛରେ ଏହି ଗର୍ବିତ ନଗର ଇସ୍ର ାଏଲଙ୍କ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କୁ ଖୋଲା ଚ୍ୟ ାଲେଞ୍ଜ ଦେଉଥିଲା। ଯେରିହୋ ମୂର୍ତ୍ତ ିପୂଜାର ପ୍ର ମୁଖ କେନ୍ଦ୍ର ମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବୀ ଆଷ୍ଟ ାରୋଥଙ୍କ ପୂଜାକୁ ସମର୍ପିତ ଥିଲା। ଏଠାରେ କନାନୀୟମାନଙ୍କ ଧର୍ମର ଯାହା କିଛି ସବୁଠାରୁ ନୀଚ ଓ ସର୍ବାଧିକ ଅପମାନଜନକ ଥିଲା, ସେସବୁର କେନ୍ଦ୍ର ୀଭୂତ ରୂପ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ଇସ୍ର ାଏଲର ଲୋକମାନେ, ଯେମାନଙ୍କ ମନରେ ବେଥ୍-ପିଓରରେ ସେମାନଙ୍କ

> ପାପର ଭୟାବହ ପରିଣାମ ଏଯାବତ୍ ତାଜା ଥିଲା, ସେହି ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ନଗରକୁ କେବଳ ଘୃଣା ଓ ଭୟଭକ୍ତିମିଶ୍ରିତ ଆତଙ୍କ ସହିତ ମାତ୍ର ଦେଖିପାରୁଥିଲେ।" Patriarchs and Prophets, 487.

୧୪୬୩ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯିରୀହୋକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ, ନିର୍ମାତାମାନେ ଯେ "ପାଥର"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହିଟି "ସାତ ଥର" ଥିଲା, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସତ୍ୟ (ରତ୍ନ) ହେବ, ଏବଂ "କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପାଥର" ହେବ; କାରଣ ଏହା ସେହି ସତ୍ୟ ଯାହା ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକୁ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶି ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷ ସହିତ ବୁଣି ଏକତ୍ର କରେ। ସେହି ରତ୍ନ, ଯାହା "ସାତ ଥର," ସେହିଟି "ଯେ ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ସେହିଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ, କାରଣ ସେ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ସେ "ସତ୍ୟ" ଅଟନ୍ତି। ଇସ୍ଲାମର ବିଷୟ ହେଉଛି ସେହି ମୂଳ ଥିମ୍‌ଯାହା ପୂର୍ବତନ ଏବଂ ନୂତନ ଉଭୟ ଚୟିତ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଏବଂ ଏହି ଦ୍ୱିଗୁଣ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା "ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନ" ଥିଲା। ସେହି ଦିନରେ ପ୍ରହରୀମାନେ ସେହି ଏକେ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଥିଲେ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶି ହଜାର ମୋଶାଙ୍କର ଗୀତ ("ସାତ ଥର") ଏବଂ ମେଷଶାବକଙ୍କର ଗୀତ ଗାଆନ୍ତି।

> ଏବଂ ମୁଁ ଅଗ୍ନି ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କାଚ ସଦୃଶ ଏକ ସମୁଦ୍ର ଦେଖିଲି; ଏବଂ ଯେମାନେ ପଶୁ ଉପରେ, ତାହାର ପ୍ରତିମା ଉପରେ, ତାହାର ଚିହ୍ନ ଉପରେ, ଏବଂ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବୀଣାଧାରଣ କରି ସେହି କାଚ ସଦୃଶ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କର ଗୀତ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କର ଗୀତ ଗାଇ କହୁଥିଲେ, "ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ମହାନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ; ହେ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କର ରାଜା, ତୁମ୍ଭର ପଥମାନ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଓ ସତ୍ୟ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 15:2, 3.

"ମେଷଶାବକ" ହେଉଛନ୍ତି ବଧ ହୋଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏବଂ ସେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବଧ ହେଲେ; ଏହିପରି ସେ ନିଜ ଜୀବନ ଓ ରକ୍ତର ବଳିକୁ—ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କଲେ—ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶରେ ଥିବା ମୋଶାଙ୍କ "ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ" ସହିତ ଏକ ସୂତ୍ରରେ ଗାଁଥିଦେଇଛନ୍ତି। ମୋଶା ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଗୀତ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର chazon ର ଗୀତ ଏବଂ ତାଙ୍କର "ପ୍ରକାଶ"ର mareh ର ଗୀତ। ଏହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବୁଦ୍ଧିଗତ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ବୁଝାମଣାର ଗୀତ। ଏହା ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କର ଗୀତ, ଯେଉଁମାନେ ବିଚାରିତ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅତିକ୍ରମିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଯେବେକି ଏକ ନୂତନ ମନୋନୀତ ଜନ ଚୟନିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ଗୀତ, September 11, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

> ଯାକୋବଠାରୁ ଯେମାନେ ଆସିବେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଳ ଧରାଇବେ; ଇସ୍ରାଏଲ ଫୁଲିଉଠିବ ଓ କଳି ଧରିବ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠକୁ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ। ସେ କି ତାହାକୁ ସେହିପରି ଆଘାତ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ତାହାକୁ ଆଘାତ କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ? କିମ୍ବା ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଧ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବଧର ପରିମାଣରେ କି ସେ ବଧ ହୋଇଛି? ମାପ ରଖି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇ ବାହାରୁଥାଏ, ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବାଦବିବାଦ କରିବ; ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନକୁ ରୋକି ରଖନ୍ତି। ଏହିପରି ଯାକୋବଙ୍କ ଅଧର୍ମ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ପାପ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଏହାହିଁ ସମସ୍ତ ଫଳ ହେବ—ଯେତେବେଳେ ସେ ବେଦୀର ସମସ୍ତ ପଥରକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଖଡ଼ିଆ ପଥର ପରି କରିଦେବେ, ସେତେବେଳେ ଉପବନମାନ ଓ ପ୍ରତିମାମାନ ଆଉ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବେ ନାହିଁ। ତଥାପି ସୁରକ୍ଷିତ ନଗର ଉଜାଡ଼ ହେବ, ବାସସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ମରୁଭୂମି ପରି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ; ସେଠାରେ ବଛୁର ଚରିବ, ସେଠାରେ ସେ ଶୋଇବ, ଏବଂ ସେହିର ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ଖାଇଦେବ। ଯେତେବେଳେ ସେହିର ଡାଳମାନ ଶୁଖିଯିବ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ଫେଲାଯିବ; ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିଦେବେ; କାରଣ ଏହା ବୁଝନ୍ତି ନଥିବା ଜନସମୂହ; ଏହିକାରଣରୁ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କୃପା କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏମିତି ହେବ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ନଦୀର ପ୍ରବାହରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଶରର ନାଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାନା ଝାଡ଼ି ପୃଥକ କରିବେ, ଏବଂ ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ଏକେକରେ ସଂଗ୍ରହିତ ହେବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏମିତି ହେବ ଯେ, ମହା ତୂରୀ ବାଜିବ, ଏବଂ ଅଶ୍ଶୂର ଦେଶରେ ନାଶପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବାମାନେ ଓ ମିଶର ଦେଶରେ ନିର୍ବାସିତମାନେ ଆସିବେ, ଏବଂ ଯିରୂଶାଲେମର ପବିତ୍ର

ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଉପାସନା କରିବେ। ଯିଶାୟ 27:6–13.

ଠିକ ଭାବରେ ବୁଝିଲେ, ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ଠାରୁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି। ଷଷ୍ଠ ପଦ୍ୟ ସମଗ୍ର ଇତିହାସକୁ ସୂଚିତ କରେ, କାରଣ ସେଠାରେ ସେହି ଗଛଟିର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ମୂଳ ଧରେ, ପରେ ପୁଷ୍ପିତ ହୁଏ ଓ କୁଢ଼ି ଧରେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ପୃଥିବୀକୁ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ। ଯେ ଫଳ ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ "hour" ସମୟରେ ହୁଏ, ଯାହା Sunday law ସଙ୍କଟ। ସେହି ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଫଳକୁ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେ ବାବିଲୋନ ଉପରେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ମଧ୍ୟ ଆଣୁଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀ ଯେତେବେଳେ ଫଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେହି ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟବିଚାର ସପ୍ତମ ପଦ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରାଯାଏ, "ସେ ତାହାକୁ ଆଘାତ କରିଛନ୍ତି କି, ଯେପରି ସେ ତାହାକୁ ଆଘାତ କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ? ଅଥବା ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବଧ ଅନୁସାରେ ସେ ନିହତ ହୋଇଛି କି?"

ତାହାପରେ ଅଷ୍ଟମ ପଦ୍ୟରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଛିଟାଣି "ପରିମାଣରେ" ବୋଲି ଉକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଉଦ୍ଭିଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅଙ୍କୁରିତ ହେବାକୁ ଯାହା କାରଣ କରେ, ସେହିଟା ହେଉଛି ବର୍ଷା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା "ପରିମାଣରେ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ" ବୋଲି ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେଲେ, ସେହିଟା "ପରିମାଣରେ" ଉଣ୍ଡାଳାଯାଏ, କାରଣ ଯଦି ଫସଲ ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାର ଏକ ମିଶ୍ରଣ ହୁଏ, ତେବେ ସେହିଟା ଅପରିମିତ ଭାବରେ ଉଣ୍ଡାଳାଯାଏ ନାହିଁ।

> "ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଆତ୍ମା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମର ଅନ୍ଧକାରରୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆଲୋକକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଆକାଂକ୍ଷାରେ ପ୍ରେରିତ ହେବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେହି ମହା ଉଣ୍ଡାଳନ, ଯାହା ତାଙ୍କର ମହିମାଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପାଖରେ ଏକ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ଜନସମୁଦାୟ ନଥାଏ, ଯେମାନେ ଅନୁଭବଦ୍ୱାରା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ହେବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏକାନ୍ତ-ହୃଦୟ ସମର୍ପଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ହେବୁ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସତ୍ୟକୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅପରିମିତ ଉଣ୍ଡାଳନଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳିସିଆର ବୃହତ୍ତମ ଅଂଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ନୁହନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ହେବ ନାହିଁ। ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଏବଂ ଆତ୍ମଭୋଗ ଯେତେବେଳେ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଉଣ୍ଡାଳି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ଏମିତି ଏକ ମନୋଭାବ ପ୍ରବଳ ଥାଏ ଯାହାକୁ ଯଦି ଶବ୍ଦରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ, ତେବେ କାଇନଙ୍କ ସେହି ଉତ୍ତର ପ୍ରକାଶ ପାଏ,—'ମୁଁ କ'ଣ ମୋର ଭାଇଙ୍କର ରକ୍ଷକ?' ଯଦି ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଥିବା ସତ୍ୟ, ଯଦି ସବୁ ଦିଗରେ ଦ୍ରୁତ ଘନୀଭୂତ ହେଉଥିବା ସେହି ଚିହ୍ନମାନେ, ଯେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଶେଷ ସନ୍ନିକଟ, ସତ୍ୟକୁ ଜାଣୁଥିବା ଦାବି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଦ୍ରାଚ୍ଛନ୍ନ ଶକ୍ତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ, ତେବେ ଯେତେ ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇଆସିଛି, ସେହି ଆଲୋକର ସମପ୍ରମାଣର ଅନ୍ଧକାର ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରିଦେବ। ଅନ୍ତିମ ହିସାବ-ନିକାଶର ସେହି ମହାଦିନରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଉଦାସୀନତା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବା ଭଳି କୌଣସି ହଳୁକାତମ ଅଜୁହାତ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପବିତ୍ର ସତ୍ୟର ଆଲୋକରେ ବାସ କଲେ ନାହିଁ, ଚାଲିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହିପରି ନିଜମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ପାପ-ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ ଜଗତକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ସହାନୁଭୂତି ଓ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ କରି, ସୁସମାଚାରର ଶକ୍ତି ଏବଂ ବାସ୍ତବତା ଖଣ୍ଡନୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଲେ ନାହିଁ,—ଏହା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କୌଣସି କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ।" Review and Herald, July 21, 1896.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ସେହି ସମୟ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କରେ, କାରଣ ସେ କହନ୍ତି, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ମହା ଉଣ୍ଡାଳନ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରେ।" ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ଯାହାକୁ ଆମେ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ପୁନଃପୁନଃ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଛୁ, ସେ ପରିଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ "ନ୍ୟୁୟର୍କର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ" "ଧ୍ୱସ୍ତ କରାଯିବ," "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାର, ପଦ ଏକରୁ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହେବ।"

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

ଏବେ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ବିଷୟରେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ମୋର ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗୀତ ଗାଇବି। ମୋର ପ୍ରିୟତମଙ୍କର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଫଳଦାୟକ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା। ସେ ତାହାକୁ ବାଡ଼ ଦେଇ ଘେରିଲେ, ଏବଂ ତାହାରୁ ପାଥରଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ରୋପଣ କଲେ; ତାହାର ମଝିରେ ଏକ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ; ଏବଂ ସେ ଆଶା କଲେ ଯେ ତାହା ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ, କିନ୍ତୁ ତାହା ବନ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ଏବେ ହେ ଯେରୁଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ, ମୋର ଏବଂ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କର, ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି। ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଯାହା କରାଯାଇପାରୁଥାନ୍ତା, ସେପରି ଆଉ କ'ଣ ଥିଲା ଯାହା ମୁଁ ତାହାରେ କରିନାହିଁ? ତେବେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆଶା କଲି ଯେ ତାହା ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ, ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ତାହା ବନ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା? ଏବେ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି ଯେ ମୁଁ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବି: ମୁଁ ତାହାର ବାଡ଼କୁ ହଟାଇ ଦେବି, ଏବଂ ତାହା ଭକ୍ଷିତ ହେବ; ତାହାର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବି, ଏବଂ ତାହା ପଦଦଳିତ ହେବ। ମୁଁ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବି; ତାହା ଛେଦନ କରାଯିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କୋପାଯିବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତାହାରେ କାଣ୍ଟା ଝାଡ଼ ଏବଂ ଶୂଳ ଉପଜିବ; ମୁଁ ମେଘମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦେବି ଯେ ସେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବର୍ଷା ବର୍ଷାଉନ୍ତୁ ନାହିଁ। କାରଣ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ହେଉଛି ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହ, ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ରୋପଣ; ସେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆଶା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଅତ୍ୟାଚାର; ଧାର୍ମିକତା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଆର୍ତ୍ତନାଦ। ଯିଶାୟ ୫:୧–୭।